

## A VÉGRENDELET

Lukátsi Vilma

Lukátsi Vilma: A VÉGRENDELET

Moraj, földindulás, nappal sötét:  
tudomásul vette a föld és az ég  
az Ember Fia végrendeletét.  
Halála tett volt: Ő volt az Ige,  
Övé volt minden - s nem volt semmije.

R u h á i a katonáké lettek,  
szótt köntösére sorsot vetettek,  
aki elnyerte, örült? jajgatott?  
sejtette vajon, hogy 'megíratott'?  
P é n z é t Júdás kapta. Ennyiért  
világ végéig hangzik a 'miért'?  
rabszolga ára volt harminc ezüst...  
- átkos terhével leszakadt a nyüst.  
I g a z s á g á t Pilátusra hagyta,  
'Íme az ember!' - hát fölíratla  
korcs önérzettel keresztfájára:  
Názáreti Jézus a zsidók királya.  
A n y j a is volt az Ember Fiának,  
- odaadta hű tanítványának,  
s fia helyett fiút adott neki,  
aki gondozza, félti, szereti.

És a tiszta áldozati Bárány  
meghalt a nap harmadik óráján.  
L e l k é t mennyei Atyjának adta;  
t e s t é t a föld három napra kapta,  
az enyészet nem lett úrrá rajta,  
sem az idő.

Már kétezer éve  
emlékezünk végrendeletére,  
amely, mint akkor, érvényes ma is:  
az örökösök közt vagy te magad is!  
Halálodat Általa túléled:  
Krisztus v é r e a te örökséged!

(forrás: Egy csipet só - Bp. 1990.

Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)